

զոս վարդապետ Կրիկեցին՝ ՉԿԳ = 1314 թուին Գլա-
ձորում, ինչպէս տեսանք(*):

Արզնիի Բարձրահայեաց Ս. Աստուածածնի վան-
քի ձեռագիրներէրց մէկը՝ Վարք Եւագրեա և Նեղոսի,
գրուած է 1319 թուին «ի գաւառն հայոց ձորոյ ի վանս
Գլոյձոր». ընդգծուած տառերը արտագրութեան կամ
տպագրութեան սխալներ են, անշուշտ, որ պէտք է
լինի «Վայոց» և «Գլաձոր»(**):

Վերև յիշուած Մարտիրոս վարդապետի համար
«Կիւրեղ սպասաւոր բանի» գրել է 1321 թուին մա-
զաղաթի մի աւետարան, որ ապա անցել է Գաւիթ
ուսուցչապետի ձեռքը, իսկ սա էլ նուիրել է Սպիտա-
կաւոր Աստուածածնի վանքին և նորա առաջնորդ
Մկրտիչ վարդապետին, որ նկարագրուած է Թո-
րոս Տարօնեցու ձեռքով(***):

Եսայի Նչեցին ինքը բացի Աստուածաշնչից ստա-
ցել է և մի աւետարան Գլաձորի գպրոցի ձօխ գործե-
րից մէկը. ընդարձակ յիշատակարանը շարագրուած է
Նչեցու կողմից (Յաւել. Բ. 83), գրուած «ՉԷ՛ յա-

Պատկեր 215.

քեթեանս տուժարի, յաշխարհակալութի. մեծ ինքնա-
կալ Սանին Պուսախտ կոչեցել. ի թագաւորութեն.
հայոց Դեւոնի, նըստեալ ի գահն Կրիկեցոց. և տանն
Վրաց և մեծաց Հայոց թգ. Գաւրգի և յաւուրս տէ-

(*) Ch. V. T. II. vip. II. մեր Potomstvo Tarsaitcha
ևն.: իսկ ձառք թագորցու Չեռ. № 734, 92ա.:
(**) Սրուանձտեան, Թորոս Աղբար, Բ., 386:
(***) Փերդալէմեանի Նշխարք ևն., Conybeare. Catalo-
gue. 24: A. Tchobanian, La Roseraie d'Armenie III. Paris,
1929, p. 270. տես Յաւել. Բ. 23:

րութե. մեծ իշխանաց իշխանին տանս Սիւնեաց Բուր-
թելի, ամենաբարէպաշտի և քաջի և միշտ յաղթողի»: Եսայի «կրսեր բանասիրաց և յետին վարժապետաց»
գրել է տալիս և նուիրում . . . (երկու տող քեր-
ուած, ուստի և անյայտ, թէ ո՞ր վանքին է նուի-
րում) «յիշատակ բարեաց վարդապետին իմոյ Ներսի-

Պատկեր 216.

սի մեծ և քաջ ղեւորի և անձախօս վարժապետի»,
իւր մարմնաւոր ծնողների, երախտաւորների, «մա-
նաւանդ աշակերտեալ մանկանցս, զոր ծնաք բանին
երկամբք, որ զեզերին ի կրթութի. տեսական և գոր-
ծական իմաստից և ին Ս.Ճաշուհն տառից»: Գրութեան
տեղը յիշուած է ընդհանուր կերպով, «ի գաւառիս
Սիւնեաց, ի նեղ և յանձուկ աւթեվանիս: Իսկ յիշ-
խանութի. վերոգրեալ մեծ իշխանաց իշխանին եւ
յաղթող սպայապետին Բուրթելին եւ երկու արեգա-
կնանման զեղեցկազեղ հարազատ զաւակացն իւրոց
Պեշքենայ եւ Իւանէի: Նա եւ ամուսնոյ իւրոյ Վա-
խախին», որոնցից «մեք մեր աշակերտաւք բազում
եւ անթիւ գութս բարեաց գտաք»: Յիշում է նաեւ
«Սիւնեաց մեարոպօլիտ Տ. Յոհաննէս Աւրպելին», որ
իւր աշակերտն է, նորա հեա և Ստեփանոս-Տարսա-
լիճին, որ դարձեալ իւր աշակերտն է եւ «մանուկ
տիւաւք առեալ զաստիճան արհեսպիսկոպոսութե.»: Յոհան Աւրպելը Լիպարիտ Օրբէլեանի որդին էր, իսկ
Տարսալիճ-Ստեփանոսը Զալալ Օրբէլեանի որդին,